

ЕДИНАЙСЯТА ГЛАВА.

За доказателствата.

ПЪРВО ОТДѢЛЕНИЕ.

Общи правила.

138. Сждѣтъ, не събира самъ доказателства или справки, а основава рѣшеніята си исклучително възъ доказателства представени отъ сждящитѣся страни, освѣнъ случаятъ показаны въ статіи 196—199.

139. Когато сждѣтъ найде, откато чуе странытъ, че за нѣкои приведены отъ тѣхъ и сщественны за разрѣшеніето на дѣлото обстоятелства нѣма представено доказателство, той обявява за това на странытъ и назначава срокъ за разясненіе на горѣреченытъ обстоятелства.

ВТОРО ОТДѢЛЕНИЕ.

Показаніята на свидѣлитѣ.

140. Никой нѣма право да ся отрича отъ свидѣтелствованіе. Изъ това правило ся исклучавать само:

- 1) роднинытъ на странытъ които ся сждятъ, по пряма линия възходяща и нисходяща, а така и сщци брата и сестры;
- 2) които иматъ сгода (облага) отъ рѣшеніето на дѣлото въ полза на едната или на другата страна.

141. Не ся допусчатъ за свидѣтелствованіе:

- 1) полудѣли люди;
- 2) люди, които по физическитѣ или по нравственнытъ си недостатъцы не сж могли да разумѣвать обстоятелството което ся доказва;
- 3) дѣцата противъ родителитѣ;
- 4) сжпржзитѣ на тія, които ся сждятъ;
- 5) духовны лица за това, що имъ е повѣрено при исповѣдѣта, и
- 6) избощо всичкитъ на които по законътъ е отнето правото да бждѣтъ свидѣтели.

Всичкитѣ тія лица ги отсгранява отъ свидѣтелствованіе самыи